

פרשת ויחי

ויעש לאביו אבל שבעת ימים (נ, י)

מובא בירושלמי מועד קטן (יב, ב) 'מניין לאבל מן התורה שבעה, שנאמר ויעש לאביו אבל שבעת ימים. ומקשים 'ולמידין דבר קודם למתן תורה', וכלומר אולי משניתנה תורה נתחדשה הלכה אחרת באבלות, ואיך למדין מיוסף שהיה קודם מתן תורה.

וצ"ע שהרי אבלות יוסף היתה קודם הקבורה, וא"כ מדוע מקשה הירושלמי רק מחמת שהיתה האבלות קודם מתן תורה ולא מקשה מחמת שהיתה אבלות שקודם לקבורה, ושמא אחר קבורה נתחדשה דין אבלות אחרת.

ונראה לתרץ: שטעם הדבר שאין האבלות מתחלה עד אחר סתימת הגולל, הוא משום דהאבל עדיין אובן, כיון שהוא צריך לטפל במתו ולא חלה עליו מצות אבלות, שהרי הוא פטור מכל המצוות. וזהו הטעם שלא הקשה הירושלמי מזה, שהרי לפני מתן תורה לא היה מצות אנינות וכן לא היה מצות קבורה, א"כ שייך שיחול האבלות מיד, ונמצא שקודם מתן תורה שווה דין האבלות שקודם הקבורה לדין האבלות שאחר הקבורה, ולכן הקשה רק מחמת שהיה זה קודם מתן תורה, ושמא אחר מתן תורה נתחדשה הלכה אחרת באבילות.

מקור: פרורים משולחן גבוה